

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัว บ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยจัดเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อสำรวจ สังเคราะห์ ตัวบ่งชี้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และ ประสบการณ์ในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน 3 ท่าน ได้มาโดยเลือก แบบเจาะจง ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 1 ท่านมี

คุณสมบัติดังนี้

- 1.1 มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
- 1.2 มีตำแหน่งทางวิชาการ /ประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 7 ปีขึ้นไป
- 2.ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 ท่านมีคุณสมบัติดังนี้
 - 2.1 มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
 - 2.2 มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์ในตำแหน่ง

ด้านการนิเทศไม่น้อยกว่า 7 ปี

3. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 ท่าน มีคุณสมบัติดังนี้

- 3.1 มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
- 3.2 มีตำแหน่งทางวิชาการ /ประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 7 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้เทคนิคเคฟายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1. ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 5 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงและดำเนินชีวิตด้วยวิถีพอเพียง

1.2 เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน หรือหน่วยงานทางราชการให้เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐกิจพอเพียง

2. ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 15 ท่าน มีคุณสมบัติดังนี้

2.1 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป

2.2 มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 7 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับการสำรวจสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่แบบสอบถามปลายเปิดแบบกำหนดประเด็นสำหรับใช้รอบที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามแบบปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จำนวน 2 ฉบับ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกระบวนการดังนี้

ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

2. สังเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

3. นำผลการสังเคราะห์ในข้อ 2 มาสร้างแบบสัมภาษณ์

4. นำแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายเปิดแบบกำหนดประเด็น (รอบที่ 1)

1. สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ มาสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิดแบบกำหนดประเด็น

2. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และนำข้อมูลเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข โดยแบบสอบถาม

ฉบับที่ 1 เป็นการนำเสนอตัวบ่งชี้ พร้อมเว้นช่องว่างไว้สำหรับผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพิ่มเติม แก้ไข เพื่อความสมบูรณ์ของตัวบ่งชี้

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

(รอบที่ 2)

1. ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดแบบกำหนดประเด็น (จากรอบที่ 1) มาสร้างแบบสอบถามแบบปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยยังคงรูปภาพและจำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ ตลอดจนปรับปรุง เพิ่มเติม แก่ตัวบ่งชี้ที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้มีความชัดเจนทางการสื่อความหมายและลดความซ้ำซ้อนของตัวบ่งชี้ที่มีลักษณะเดียวกัน

แบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2

ประกอบด้วย ช่องสำหรับแสดงความคิดเห็น 1 ช่องใหญ่ คือ ช่องความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 69-70)

ช่องความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดว่าข้อความนั้นๆ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

4 หมายถึง เห็นด้วยมากกว่าข้อความนั้นๆ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่าข้อความนั้นๆ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่าข้อความนั้นๆ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่าข้อความนั้นๆ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

2. นำแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

(รอบที่ 3)

1. แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 นำมาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ที่ใช้ข้อความเดิมแล้วเพิ่มตำแหน่งของมัธยฐาน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในรอบที่ 2 มาแปลผล เพื่อสรุปผลการวิจัย ดังนี้

ค่านิรยฐานที่คำนวณได้แปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยน้อย

1.00 – 1.51 หมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์โดยการคำนวณค่าความต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

0.01 – 1.00 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันมาก

มากกว่า 1.00 หมายความว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันน้อย

ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดเห็นต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเพียงใด เพื่อจะพิจารณาว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ หรือไม่ หากยืนยันคำตอบเดิมกรณีที่คำตอบอยู่นอกเขตพิสัยระหว่างควอไทล์หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบข้อนั้นใหม่ก็อาจแสดงเหตุผลประกอบด้วย

2. นำแบบสอบถามปลายปิด ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 3 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือ พร้อม โครงร่างวิทยานิพนธ์ แบบสัมภาษณ์ ไปติดต่อขอความร่วมมือ และอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์

3. การดำเนินการสัมภาษณ์ตามวันเวลาที่นัดหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟาย มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 ท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟาย โดยใช้แบบสอบถามรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 นำหนังสือที่ได้พร้อมโครงร่างวิทยานิพนธ์ ไปติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และระยะเวลาที่ระบุไว้ในแบบสอบถามให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์ หรือตามแต่ผู้เชี่ยวชาญจะกรุณาได้
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเคลฟายรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลด้วยตนเอง แต่รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ใช้วิธีการส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์
3. ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบแบบสอบถามกลับตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีการเตือนด้วยตนเองและติดตามทางโทรศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟาย ผู้วิจัยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 แล้วทำการวิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาพร้อมทั้งเพิ่มเติม แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
2. ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 แล้ววิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการเปรียบเทียบคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ด้วยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณาลักษณะหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน พิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) หากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และมีค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปแสดงว่า ตัวอย่างดังกล่าวได้รับฉันทามติหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน แต่หากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 และมีค่ามัธยฐาน (Median) น้อยกว่า 3.50 แสดงว่า ตัวอย่างดังกล่าวไม่ได้รับฉันทามติหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกัน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ ด้วยการคำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) แล้วเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญในแต่ละตัวบ่งชี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่ามัธยฐานข้อมูลที่มีการแจกแจงความถี่แล้ว

$$Mdn = L + \left\{ \frac{\frac{N}{2} - Fc}{f} \right\} i$$

เมื่อ กำหนดให้	Mdn	คือ ค่ามัธยฐาน
	L	คือ ขีดจำกัดจริงล่างของชั้นข้อมูลที่มีมัธยฐานตกอยู่
	N	คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	Fc	คือ ความถี่ของชั้นที่มีมัธยฐานตกอยู่
	f	คือ ความถี่ของชั้นข้อมูลที่มีมัธยฐานตกอยู่
	i	คือ อัตรากว้างชั้น

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3
ลบด้วย ควอไทล์ที่ 1

$$Q_3 = L_1 + i \left\{ \frac{\frac{3n}{4} - F_1}{f_1} \right\}$$

$$Q_1 = L_2 + i \left\{ \frac{\frac{n}{4} - F_2}{f_2} \right\}$$

เมื่อ	Q_3 และ Q_1	แทน	ควอไทล์ที่ 3 และ ควอไทล์ที่ 1
	i	คือ	อัตรากว้างชั้น
	n	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด หรือผลรวมของความถี่ทั้งหมด
	L_1 และ L_2	แทน	ขีดจำกัดล่างแท้จริงของชั้นข้อมูล
	f_1 และ f_2	แทน	ความถี่ของชั้นข้อมูลที่ตำแหน่งของชั้นข้อมูลบรรจุอยู่
	F_1 และ F_2	แทน	ความถี่สะสมชั้นข้อมูลที่อยู่ต่ำกว่าชั้นข้อมูลที่ตำแหน่งของข้อมูลบรรจุอยู่ 1 ชั้น

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ ตัวบ่งชี้คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 372 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 185 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาลักษณะประชากร

ประชากรในกลุ่มนี้เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

2. แบ่งกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้แก่

อำเภอเกษตรวิสัย จำนวน 68 คน

อำเภอปทุมรัตต์ จำนวน 45 คน

อำเภอพนมไพร จำนวน 54 คน

อำเภอสุวรรณภูมิ จำนวน 88 คน

อำเภออาจสามารถ จำนวน 63 คน

อำเภอเมืองสรวง จำนวน 17 คน

อำเภอโพนทราย จำนวน 21 คน

อำเภอหนองฮี จำนวน 16 คน

3. คัดสรรส่วนจากจำนวนประชากรให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นคำนวณตามประชากรกลุ่มย่อย โดยใช้สัดส่วน 50 % ผลการคำนวณทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

อำเภอเกษตรวิสัย จำนวน 34 คน

อำเภอปทุมรัตต์ จำนวน 23 คน

อำเภอพนมไพร จำนวน 24 คน

อำเภอสุวรรณภูมิ จำนวน 44 คน

อำเภออาจสามารถ จำนวน 32 คน

อำเภอเมืองสรวง จำนวน 9 คน

อำเภอโพนทราย จำนวน 11 คน

อำเภอหนองฮี จำนวน 8 คน

รวมกลุ่มตัวอย่าง 185 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถาม ด้วยตนเองพร้อมทั้งนัดเวลาในการเก็บแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนและคัดเลือกรับที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์
2. การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ โดยหาค่ามัธยิมเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่ามัธยิมเลขคณิตมาเปรียบเทียบโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (ดวงดาว แซ่โจ้ว, 2550 : 66 อ้างอิงจากอ้างอิงจาก จิตราภรณ์ เอี่ยมสกุล และคณะ, 2547 : 69 อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 100)

การแปลความหมายค่ามัธยิมเลขคณิต สำหรับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ แบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายความว่า ตัวบ่งชี้ต่างๆ มีความเหมาะสมมากที่สุดในการบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างพอเพียง
3.51 – 4.50	หมายความว่า ตัวบ่งชี้ต่างๆ มีความเหมาะสมมากในการบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างพอเพียง
2.51 – 3.50	หมายความว่า ตัวบ่งชี้ต่างๆ มีความเหมาะสมปานกลางในการบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างพอเพียง
1.51 – 2.50	หมายความว่า ตัวบ่งชี้ต่างๆ มีความเหมาะสมน้อยในการบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างพอเพียง
1.00 – 1.51	หมายความว่า ตัวบ่งชี้ต่างๆ มีความเหมาะสมน้อยที่สุดในการบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างพอเพียง

การแปลความหมายค่ามัธยิมเลขคณิตสำหรับความเป็นไปได้ในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง แบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายความว่า มีความเป็นไปได้มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายความว่า มีความเป็นไปได้มาก

2.51 – 3.50 หมายความว่า มีความเป็นไปได้ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายความว่า มีความเป็นไปได้น้อย

1.00 – 1.51 หมายความว่า มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ และสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY